

SENTÈNCIA

En nom del Poble Andorrà.-

A la vila d'Andorra la Vella, a 15 de maig de 2008

Reunida la Sala Civil del M.I. Tribunal Superior de Justícia d'Andorra, sota la presidència del M I. Sr. Jean Louis VUILLEMIN, i els magistrats M.I. Sr. Joan Manel ABRIL CAMPOY i M.I. Sra. Eulàlia AMAT LLARI, ha adoptat la resolució següent:

ANTECEDENTS DE FET

I.- En data 5 de novembre del 2006 el Sr. C.A.D. va formular demanda de separació contra la Sra. C.F.S.. Argumentava la part agent que va contraure matrimoni amb la defenent l'any 1998, que fruit d'aquest matrimoni no hi havia hagut descendència i que, degut a les divergències sorgides entre els esposos, la Sra. C.F.S. el va fer fora del domicili conjugal deixant-li retirar sols algunes de les seves pertinences i negant-se a acceptar una separació de mutu acord si no era a canvi de determinada suma de diners. Per aquestes raons, demanava que fos acordada la separació dels esposos, que s'atribuís el domicili conjugal a la Sra. C.F.S., que es requerís a la citada senyora per tal que li retornés una sèrie d'objectes de la seva propietat que havien quedat dins del domicili conjugal, i que enumerava, i que se la requerís igualment per tal que fes les gestions oportunes per posar a nom d'ella els contractes amb la F. i amb la S. en relació al que havia estat l'habitatge comú.

II.- La Sra. C.F.S. va contestar a la demanda en data 19 de desembre del 2006, argumentant que va ser el Sr. C.A.D. el que va marxar del domicili conjugal i admetent que es declarés la separació dels esposos i que

TRIBUNAL SUPERIOR DE JUSTÍCIA
Sala Civil

se li atribuís a ella el domicili conjugal amb el seu parament i mobiliari. Acceptava igualment que el Sr. C.A.D. retirés tots els objectes personals d'ell que hi havia a l'esmentat domicili, i que enumerava, i sol·licitava que l'Hble. Batlle es pronunciés sobre el destí d'una escopeta amb la seva munició propietat del Sr. C.A.D. que també es trobava a l'habitatge. Per últim, manifestava haver regularitzat la titularitat dels serveis de la F. i de la S. al domicili conjugal i sol·licitava que li fossin imposades a la part agent les costes del procediment.

III.- La Sentència de l'Hble. Batlle de 27 de març del 2007 va estimar parcialment la demanda formulada pel Sr. C.A.D., declarant la separació dels esposos Srs. C.A.D. i C.F.S., atribuint a l'esposa l'ús del domicili conjugal, així com el parament i mobiliari que s'hi trobava, i condemnant a la citada senyora a gestionar el canvi de titularitat del servei telefònic de l'habitatge, sense pronunciar-se sobre les restants peticions de la demanda i sense fer especial pronunciament sobre les costes del procediment.

IV.- Contra l'esmentada resolució formula recurs d'apel·lació la representació processal del Sr. C.A.D. i, pels arguments recollits en les seves conclusions, demana que es portin a terme en aquesta alçada les proves testificals sol·licitades en la instància, que, en tot cas, la defenent sigui condemnada a retornar-li els objectes de la seva propietat que s'enumeren a la demanda i, subsidiàriament, que se li retornin els objectes que la mateixa Sra. da Sousa reconeix que són propietat del seu mandant i que té en el seu poder, imposant les costes de la instància i d'aquest recurs a la part demandada.

Ha actuat com a magistrat ponent la M.I. Sra. Eulàlia AMAT LLARI.

FONAMENTS DE DRET

I.- La part recurrent sol·licita en el seu escrit de conclusions que es portin a terme en aquesta alçada les proves testificals VI.- VII.- i VIII.-, proposades a la instància i declarades innecessàries per part del

TRIBUNAL SUPERIOR DE JUSTÍCIA
Sala Civil

Jutjador, que van ser sol·licitades per tal d'acreditar que la defenent no era propietària de determinats béns, que el seu mandant era propietari de determinats objectes, que tot el que ell es va endur del domicili conjugal cabia en una bossa d'escombreries, que mai va poder tornar a la vivenda, ja que la defenent va canviar el pany de la porta d'accés, i doncs que els objectes el retorn dels quals es demana, i que és incontrovertit que són de la seva propietat, es troben dins de l'habitatge que fou conjugal.

La petició amb la què el recurrent encapçala el seu recurs no pot ser admesa per aquest Tribunal perquè les proves que tendeixin a acreditar quin dels dos cònjuges és propietari d'uns determinats béns no són oportunes en aquest procediment, en quan els litigis sobre la titularitat dels que posseeixen els esposos han de ser examinats, en tot cas, en un procediment de liquidació del règim matrimonial i no pas en aquell en què es demana la seva separació. D'altra banda, els testimonis que la recurrent vol que declarin en aquesta alçada podrien acreditar, en tot cas, que tot el que el Sr. C.A.D. es va endur del domicili conjugal cabia en una bossa d'escombreries i que no va poder tornar a entrar en ell, però el que no poden provar és que els béns que el recurrent reivindica són de la seva propietat, i, en qualsevol cas, que es trobaven al domicili conjugal en el moment en què el recurrent va marxar del mateix.

II.- En segon lloc, sol·licita el recurrent que, si el Tribunal entén que aquesta prova no és precisa, li siguin retornats els efectes personals que enumera en el seu recurs. No obstant, la defenent no nega que els béns que el recurrent reclama siguin propietat seva, sinó que afirma que alguns d'aquests béns no s'han trobat mai al domicili que havia estat conjugal desconeixent el seu parador, raó per la qual com el recurrent no ha provat, ni amb les proves que proposava podia provar, que els citats objectes es trobaven al domicili conjugal en el moment en el què va marxar del mateix no es pot donar lloc a la seva petició.

III.- Per últim, sol·licita subsidiàriament la part recurrent que es revoqui la Sentència d'instància en el sentit de que es condemni a la defenent a retornar-li aquells objectes personals que ell sol·licita a la demanda, que ella mateixa reconeix que són propietat del

TRIBUNAL SUPERIOR DE JUSTÍCIA
Sala Civil

Sr. C.A.D. i que es troben al domicili que fou conjugal i aquesta petició s'ha d'estimar, ja que, no existint controvèrsia sobre la titularitat d'aquests efectes personals i reconeixent la defenent que es troben en el seu poder, no hi ha motius per denegar aquesta petició.

IV.- Atesa l'estimació del recurs no es fa expressa imposició de les costes d'aquesta alçada en virtut del que disposa el capítol X de la Novel·la 82, sense que es modifiqui per aquest motiu la manca d'imposició de costes en la instància atesa la naturalesa del procediment.

Vistos la legislació vigent i els Usos i Costums aplicables al present cas,

La Sala Civil del M.I. Tribunal Superior de Justícia d'Andorra,

DECIDEIX

ESTIMAR el recurs d'apel·lació interposat per la representació del Sr. C.A.D. contra la Sentència dictada per l'Hble. Batlle en data 27 de març del 2007 que REVOQUEM PARCIALMENT en quan condemnem a la Sra. C.F.S. a retornar al Sr. C.A.D. una carpeta contenint diversa documentació mèdica del Sr. C.A.D., diverses ampolles de vi, xampany i licors, diferents pel·lícules de vídeo, una càmera de vídeo, casetes, fotografies personals, eines de treball i una ampolla de cristall de bohèmia amb un vaixell a dins, CONFIRMANT la citada resolució en tots els demés punts i sense fer especial pronunciament respecte de les costes d'aquesta alçada.

Així per aquesta nostra resolució, de la qual en serà tramés testimoni a l'Hble. President de la Batllia, per al seu coneixement i als efectes escaients, definitivament jutjant, ho pronunciem, manem i signem.-